

PERIÒDICH VERMELL

SALUT PÚBLICA ## INTERESSOS POPULARS ## ARTS Y LLETRAS

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. . . . . Una pesseta
 Cada número. . . . . 2 quartos
Surt a llum ab tota regularitat a lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. . . . . 16 id. id.
Doña números extraordinaris sempre que ho demanau las circumstancies

UN FEIX DE CABORIAS

Progrés, civilització, adelanto; aquestas son las paraulas que surten a cada moment de boca de las diferentes personas que componen la escala social.

Desde 'l rey al últim vassall, desde 'l mes rich al mes pobre, tothom vol tenir la honra de contribuir al gran desarrollo del mon; y... realment aném civilisautnos.

Lo progrés camina, encara que a pas de tortuga, tenintse de deturar sovint a des-embolicar las mil y una enradaderas que l' entertolligan a cada pas, y actualment se trova desfent lo gran vel de la ignorancia y que, un cop desfet, se posará en un camí pla, sense entrebanchs, que 'l portará al lloch que tots nosaltres desitjém.

A pesar de sa marxa lenta molt ha caminat; doném una mirada endarrera y trovarém la gran diferencia que hi ha en las costums de un sigle avans a las d' ara. No hi ha dubte que 'l cambi operat en lo que va de sigle es grandió, inmens, tot s' ha transformat, pero...

¿A qui 's deu semblant cambi?

**

Al dir que tothom vol tenir la honra de contribuir al desarrollo del progrés m' equivocaba; hi ha 'l clero que encara no 's dona vergonya de mostrarse partidari decidit del retrocés per conservar la ignorancia dels pobles y viure a las sevas costellas; aixís es que no trobo res d' estrany que a cada nou descobriment de la ciencia, dongui un cop de peu, ab rabia,

capás de fer somoure la terra que trepitja, si aixó fos possible; parlarli del carril es com parlarli de bruixas; parlarli de l' electricitat es parlar com del mal esperit; pero no obstant y aixó, en qualsevol pelegrinació no troba inconvenient en ficarse dintre un tren porque 's va ab mes comoditat, ni tampoch ne trovaria en tenir la casa iluminada eléctricament al últim adelanto. Ell predica contra 'l progrés, pero se serveix de totas las comoditats que 'l mateix li proporciona.

Vaja, se veu que 'l clero ha nascut exclusivament pera predicar lo que no creu.

Me sembla que som molts los que compreném que 'l clero no ha contribuït en res al engrandiment de las ideas lliberals; al contrari, ha sigut sempre una barrera posada per impedir lo seu curs.

**

¿Lo govern! Veusen aquí un altre.

Aquest, al contrari del clero, tot ho vol fer, tot ho vol arreglar, y totas las sevas promesas se enclouen en arreglar las butxacas.

Las provas son ben claras: vol lo sufragi, porque diu qu' es un puntal de la civilització, pero a l' hora de las eleccions fa totas las trampas possibles, de las que resulta que 'l tal sufragi es una mentida.

Fa alardes de donar protecció a la industria, y lo que fa es fer treure als industrials l' ánima per la boca en forma de contribucions que 'ls escura la butxaca.

Aixó fa 'l govern que vol passar per avansat, valguentse de la forsa bruta per

realisar molts vegadas lo que la lley no li permet.

Entenguis que parlém en termes generals, amotllantnos a la legalitat vigent.

Finalment, si algun dubte 'ns quedés en que si 'l govern se oposa en deixar seguir lo curs de la civilització, bastaria veure l' estat llastimós en que 's troban los intelissos mestres d' estudi, que son la base principal de la primera instrucció.

Tenim donchs probat que 'l clero y 'l govern no fan res en be de 'ls adelantos progressius y de la civilització.

**

Examinadas aquestas duas entitats, passem a la noblesa. Aquesta, sino tota, la majoria, viu entre la vanitat y 'l luxu; passa 'l temps aprenent de parlar ab finura y de fer mil posturas ridiculas y pantomimas, carregantse de pretensions y adulantse los uns ab los altres.

Total, tot son cumpliments y fer lo mico pels salons.

Jo crech que tot aixó no fa avansar cap pas a la civilització.

Ab la caixa carregada de moneda, llejeixen de tant en tant en lo diari que alguns milers d' obrers han tingut d' emigrar forsosament a terra estranya per anar a buscar lo pa que 'n la seva patria no trobavan, y ells ho contemplan tan tranquils sens fer lo mes petit esforç per poder aliviar en res la afictiva situació de aquells pobres infelissos.

En resúmen. ¿Qué fan ells pe 'l progrés? Jo crech que fan tan com lo clero y 'l

govern, y aixó encara en lo cas de fassin menos.

**

Pero en cambi d' aixó, tenim una classe obrera que s' encarrega de portar á totas las demás classes sobre sas espatllas; una classe obrera que 's trenca 'l cap y 'ls brassos en un recó de taller, inventant y fabricant tota classe de máquinas y demás objectes que contribueixen al desarrollo del progrés; una classe obrera que á pesar de sa gran aplicació en buscar comoditats per los que la explotan, careix de lo mes necessari per la vida.

¡Cuantas vegadas experimenta los efectos de la fam y 'l fret per no tenir quartos per comprar pa ni roba, aquell que ha pastat ó ha teixit tota sa vida! ¡Viva Deu y quina justicia corre pe 'l mon!

No hi ha dubte que á n' aquesta classe tan castigada com soferta, tan honrada com infelís, á la classe obrera, se deu tot l' adelanto que experimentém.

**

Y ab los seus afanys ¡qué logra?

Logra ser mirada ab odi y repugnancia per l' aristocracia, y ab despreci per la classe mitja.

¡Oh, sí! Moltes personas que 's diuhen acomodadas fins se donan vergonya de saludar pe 'l carrer á un obrer y fins prouan d' evitar lo frech de la seva levita ab la honrosa brusa, emblema del treball que manté la humanitat.

Y després troban estrany que 's fassin associacions com la de la Má negra, que tal volta han pres forma al rosech de la miseria!

Y lo qu' encara es mes tonto, voldrian acabar ¡tarambanas! ab las honradas associacions de treballadors que tenen per objecte l' evitar ser tractats com á esclaus negres, per gent que tenen tan negra la conciencia!...

Pero... de 'n mica en mica m' anava posant serio.

Bah... no 'ns hi encaparrém y cops al bulto.

Tot siga per l' amor de Deu, que diria un católich.

Tot siga per la civilisació, que dihémos los verdaders lliberals.

Q. ROIG

CONTESTACIÓ DE LA ROSSA

Á N' EN PEPET DEL CARRIL

Fins ara anava callant mentres tu 'm movias guerra, y deixante per bergant, te contestava llansant una escupinada á terra.
Pensava: ténli respecte encare que 's descarrili, puig l' amor li ha fet efecte, y ab lo temps, tindrà eix subjecte, á Sant Boy son domicili.
Mes tant m' arrivá á picá la mosca que tinch al nas, que de tu 'm vaig á ocupá, sens saber si 'm baixará la mussa d' allí 'l Parnás.

¡Dius que ta sombra seguia, passejantme tot lo dia per la via del carril?
¡Y fingint que 't duch amor publicas noticias falsas!
¡Tu captivar lo meu cor?
¡Embolica que fa fort!
¡Ets mes mentider qu' en calsas!
Sort qu' aquell que 'm sab la vida tot quant de mí dius no li entra. Tant de bó qu' essent mentida te sortissen desseguida cent mil llops dintre del ventre.
¡Tu enamorar-me? ¡dimoni!
¡Com qu' ets un noy tant xuguino! Sols sabs fe 'l paper de Toni. Encara, que Sant Antoni se va engrescá ab un tocino.
Fas correr qu' hem festejat y 'm vas dar carbassa grossa.
¡Perqué ho dius si no es vritat? Sort que la gent del vehinat sap de sobras qui es la Rossa.

¡Sant Antoni gloriós! may he tingut relacions ab un hom mes fastigós qu' aquells investigadós que cobran contribucions.
¡Coneixes si 'm casaria ab tu que no tens caletro? Ni sentne rey jo 't voldria, puig de menos me 'n daria d' empunyarte may lo cetro.

Com que tens molts pochs quefers escrius á LA TRAMONTANA. Per la gent de Granollers desempenyas uns papers de gandul y mort de gana.

Dius que jo 't so indiferent y qu' ets molt modest y módich. ¡Perque 'n parlas constantment? Será que 't falta argument per escriure en un periódich.

Que 't diga poch enjinyós permetem, Pep, desde luego. Fes un romanso "d' un gos," ó be 'l "d' un mico filós," y cantant te 'ls vendrá un cego.

Descriu l' historia cabal de Sant Roch, Santa Quiteria, ó la d' un *murricipal*, y si guanyas algun ral no patirás de miseria.

Puig si acás sens mes ni mes descrius de mí, historias falsas trobarás qu' al cap del més ni menys haurás fet calés per poder comprá unas calsas.

Si ho fas per mourem xibarrí á fi de que m' hi acalori, no es fácil que m' hi encaparrí puig ja sab tothom del barri que 'n Pepet es un Tenori.

Tothom sab, jo la primera, (y lo faig mes públich per cástich) qu' anavas sempre al radera de la Rossa ab gran fatlera, y aixó que li fas molt fástich.

Pe 'ls papers qu' estavas fent, semblavas un carnestoltas Fins jo 'n tinch remordiment, puig molt temps m' hi anat rient de las tevas pocas soltas.

Si ets, Pepet, tant ignorant, d' escriurem altrás vegadas, per mes que vagis cantant, los teus versos servirán per embolicá arengadas.

Y acabo perque molesta no vull ser, com tu ets pesat; aquesta es donchs la contesta de *Una Rossa* que 't detesta per tota l' Eternitat.

UNA ROSSA

Granollers 8 Abril 1883

P. D.

Sabrás que dins temps molt breu me caso, vullas no vullas: y essent eix lo desitj meu, si acás te sab gens de greu al clatell pósathi fullas.

Seguint *El Obrero* son gastat sistema de perdona-vidas, contesta nostre suelto del número antepassat ab una colla de baladronadas, demostrant una vegada mes quinas son sas únicas condiciones *polemistas*.

En lloch de contestar, be ó malamer, á lo que li deyam, s' entreté en explicar á sos lectors que LA TRAMONTANA s' ha sortit de sas casillas, que li ha picat la mosca, que l' andadada disparada contra *El Obrero* ha rebotat sobre son casco, en fi, que després d' escriure aquell suelto no 'ns queda mes remey que posarnos be ab Deu y empendre 'l viatge cap al camp de la quietut, esbossinats per la *lógica* del periódich que tant l' empipa lo dictat de *adormidera*.

¡Per l' amor de Deu, senyor *Obrero*, tinguis compassió!...

No seas cruel
niño gentil,
sino de risa
voy á morir.

Y per veure si 'ns queda un ratet mes de vida, mestre *Obrero*, li contestarém á la orella, á fi que de las nostras *debilitats* no se n' enteri 'l públich ni ningú, perque sino... ¡¡¡pobra TRAMONTANA!!!

Donchs bé, tot xiu xiu, li dirém que á nosaltres nos té sense cuidado que tothom del mon digui qui som respecte á ideas. Tenim la convicció d' ellas, may las hem cambiadas (cosa que no ho poden dir aixís molts) y no pensém pas arrepenitirnos en per res, ni per conveniencia, com han fet alguns que coneix molt bé *El Obrero*. (Aixó últim ho dihémos molt baixet perque ningú ho senti.)

Si 'l citat periódich troba que 'l llenguatge de LA TRAMONTANA s' assembla al de la novela *El Nofre y la Marieta*, no es pas culpa nostra que en lo mon hi hagi gent que vulga entendre en lo que no sab, com un sabater en literatura, per exemple. Los números 38, 39 y 40 de LA TRAMONTANA donaren lloch al naixement de unas publicacions ab las quals fa molt temps que no tenim res que veure per cap concepte, pero que tampoch nos en esgarrifém ni fem ridículs escarafalls com lo periódich que no vol ser *dels que fan dormir*.

¡Y després no voldrá que siga dit que li amagan l' ou! D' un modo *Perpetuo* que te l' amagarán sempre, si no t' espavilas.

Y un consell per acabar, ja que aixó 'ns ho agraeixes.

Pera contestarnos díngans qu' hem tingut d' emplear una columna pera defensarnos de tos ben dirigits atachs, que tots los arguments que empleyém se 'ns tornan contra nosaltres mateixos, que no hem sapigut com sortir del pas, que 'ns hem quedat tan petits que ni ab microscópi se 'ns troba, y posarás fins als núvols ton invariable sistema de fer combregar ab rodas de molí á tots los que tenen la sort ó la desgracia de no mes enterarse de lo que tu dius.

Ara, fins un altre dia.

**

Si tinguésem d' encaparrarnos en lo que 'ns contan los diaris oficiosos del ball donat en lo palau reyal de Madrit ab motiu del casament de D.ª Pau, n' hi hauria pera creurens que som á Xauxa ó á Sant Boy.

No 's parla mes que de riquesas, de brillants, d' or, de seda, de flors, de damas

de nonos duros qu festa.

¡Y en aném bé Pregun Fins en D.ª Isabe una carin La not tussiasme lladors se grans exp

Del tec ball, se 'n Y tot v baig. ¡Lo que

Lo vesti se valia de Doném l al hivern versa. Ab aixó,

Diuhen mentar los Ho trobo Hi ha in qu' escassa d' unas di D' aixó n que aquesta mes barato cada vegada Y sino, q Ja veuria rian.

Algun pe á cambi de que 's pegui Cuba.

També tro Sempre es que de fam. Y mes hor

A Fransa, bentat una o treballadors tres 38. ¡Carn de fà de un explot

A Madrit fo per parlar en contra certas Nova teoria llibertad de boca comensa Per invent nyols.

de honor y homes gentils y de trenta mil duros que per una sola part va costar la festa.

¡Y encara dirán que á Espanya no aném bé!

Pregúntinho als que allí ballavan.

Fins en Sagasta va parlar d' alló mes ab D.ª Isabel II, que diuhen va dispensarli una carinyosa acullida.

La noticia ha sigut rebuda ab gran entusiasme per Andalucía, ahont los treballadors sense feyna pensan celebrarho ab grans exposicions de badalls de gana.

** **

Del tech donat al palau ab motiu del ball, se'n deya un *buffet*.

Y tot va ser servit y anomenat en gaibag.

¡Lo que pot l' amor á la patria!

** **

Lo vestit que portava D.ª Pau per casarse valia deu mil duros.

Doném la noticia per satisfacció dels que al hivern aném vestits d' istiu ó viceversa.

Ab aixó, ja podém alegrarnos.

** **

Diuhen de Madrid que 's pensa en augmentar los sous als generals.

Ho trobo molt posat en rahó.

Hi ha infelissas criaturas d' aquell ofici que escassament se 'ls hi fan un parell d' unsas diarias.

D' aixó no n' hi ha per res; y 'm sembla que aquesta industria no s' hauria de fer mes barato de un centenar de cinquenas cada vegada que surt lo sol.

Y sino, que 's declarin en huelga.

Ja veurian en quins apuros nos posarian.

*

Algun periódich de oposició diu que á cambi de pujar los sous als generals, que 's pegui quatre tiros als llicenciats de Cuba.

També trobo bona la idea.

Sempre es mes humanitari morir de balas que de fam.

Y mes honrés per la patria.

** **

A Fransa, prop de Saint Dizier, ha rebentat una caldera de vapor matant á 36 treballadors y ferintne malament á altres 38.

¡Carn de fàbrica sacrificada á l' ambició de un explotador!

** **

A Madrid foren detinguts tres individus per parlar en veu alta al mitj d' un passeig contra certas institucions.

Nova teoria constitucional fusionera: La llibertat de pensar acaba allí ahont la boca comensa á ferne us.

Per inventar, no hi ha com los espanyols.

** **

Tres horas y pico van estar esmorsant fa poch dias en Sagasta y tres companys en fusionisme.

Deurian arreglar la Espanya...

Menjant.

** **

Unas tres mil pessetas s' han gastat á Burgos per anar á Madrid á buscar uns quants ossos del Cid.

Ab aquets diners y deixantse d' ossos, se hauria pogut donar molta carn á gent que s' ho ben necessita.

Y haurian aprofitat mes.

** **

L' alcalde de Carabanchel (Madrid) ha portat á la caga menja y carregat de grilles á un notari que volia aixecar una protesta d' assumptos electorals.

Los sotanas y arcaldes de nostra Espanya á tothom que s' hi arrima treuhen la ganya.
¡Viva 'l salero de sotanas y arcaldes de genit fiero!

** **

En los números v y vi de *La Union Tipográfica*, y en varios *Bulletins* oficiales de societats de dit art, trobém la estupenda noticia de haber conseguit una victoria complerta los tipógrafos de aquesta capital en la huelga que fa poch venian sostenent.

Com aixó dista tant de la veritat com lo blanch del negre, estranyém que 's donguin tals noticias, que no mes poden obehir á ocultar la veritat de las causas que portaren la derrota.

Tal volta á n' aixó 's deu la extraordinaria efervescencia que avuy regna en la tipografia barcelonesa contra determinats elements, de lo qual ne fou bona proba una reunió de propaganda que convocá lo Comité central de la Federació Tipográfica, á qual reunió assistiren una dotzena escasa de tipógrafos y altres tants entre llibreters, fundidors de tipos y litógrafos, deixant al citat Comité en lo mes gran ridícul que pensarse puga, puig tot l' ofici acudí en massa á un altre reunió convocada pera fer la unió dels treballadors.

Com es aquest assumpto dels que prometen dar joch, á son temps ne farém dos quartos á nostres lectors després de haber vist com explica aquest cas *La Union Tipográfica*.

** **

Lo diari de Madrid *La Izquierda dirás-tica* ha sigut denunciat per un article que portava per títol *La Mano negra en el gobierno*.

No 'ns estranya poch ni molt la denuncia.

Hi ha cosas que deuen callarse sempre.

** **

Habém rebut, bonicament imprés, un quadern titolat *Primera Exposición nacional de mármoles en Barcelona*, importan-

tíssim per las personas als qui interessi aquell ram de producció.

Agrahim la deferencia.

** **

Atentment invitats per la Direcció de la Companyia, visitarem la instalació que la *Societat Espanyola d' Electricitat* te á la Rambla de Canaletes, cantonada á la plasa de Catalunya.

Tots los incréduls que no volen convencences que hi hagi cel, podian visitar aquell local lo dia de la inauguració, y de segur salvan la seva ánima moguts per l' arrepeniment. Alló era un cel de debó, y dup-to que la mateixa portería de Sant Pere fassi tan de goig.

La *Societat Espanyola d' Electricitat* mereix un entussiasta aplauso de tots los ayants dels adelantos, per haberse sapigut posar á l' altura de lo que á Barcelona correspon en lo concert de la civilisació.

Nostra mes coral enhorabona á dita Societat, y en especial á sa ilustrada Direcció.

*****

SET HUMANA

Á MON ESTIMAT AMICH EN DOMINGO SÁBAT

L' aigua cristallina y pura y 'l vi abundant y excel·lent, ¿poden calmar per ventura, aquesta set sens mesura, que l' home té constantment?
No hi ha pas beguda véra que 'ns apagui per complet eixa set que 'ns desespera: l' Humanitat tota entera mentres visqui *visca* ab set.

Viu ab set aquell poeta que encara que poch inspirat, s' ha posat á la xaveta voler passar per atleta y esser de tots admirat; y desitjant de tot cor que quedi escrit á la historia lo seu nom en lletres d' or, tot cercantse aytal honor...
pateix set, qu' es set de... gloria.

Viu ab set aquell sotana que anant contra del progrés, las tenebras sols demana, afartantse lo pavana ab l' esquena dels demés; y quan veu que ab pas gegant progressa la rassa humana y que 'l que ans era ignorant, cada dia 's va il·lustrant...
pateix set, qu' es set de... llana.

Viu ab set aquella vella, que entrada ja als xexant' anys, recorda, trista, qu' es ella, aquella hermosa donzella blincada pe 'ls desenganys; y vejentse abandonada de l' ilusió y la virtut, sa cara tant arrugada, y de tothom menyspreada...
pateix set de... joventut.

Viu ab set qui 's desatina pel género femení, y 'l que estimant á una nina qu' es ingrata, s' amohina perque no li don lo sí; y al veure qu' es tan traidora la nineta de son cor, á la qual no obstant, adora, s' entristeix, després la plora y *pateix set, qu' es d' amor.*

Viu ab set lo pobre y rich tant si es manso com traidor; *visca ab set* jo que ara escrich y d' aquesta set mal dich, com també hi vius tu, lector. Y en fi si bé 's considera se veurá ben clá y ben net, que eixa set per re 's modera, puig l' Humanitat entera mentres visqui, *viurá ab set.*

JOANET BRUT

Molts fan grans elogis de que 'l senyor bisbe hagi deixat pe 'ls pobres tot lo que tenia.

Més elogi me sembla fora que no hagués pogut deixalshi res.

** **

Lo Tribunal de Tarn acaba de condemnar á un tal Furnial, de ofici capellá, á la pena de deu anys de pany y clau y forrellat per varios atentats al pudor de noys petits.

¡Viva la moral... católica!

** **

Per allá prop de Valencia y en un poble que se 'n diu Algemesí, dos frares franciscans que venian de Almería varen hospedarse á la casa del senyor rector de dit poble.

Y vetaquí que 'ls pares reverents, al continuar son viatge cap á Valencia, s'emportaren vinticinch duros en paper del rector contra la voluntat de son duenyo.

Pero 'l reverent número 3 va valerse del telégrafo, y á mitj camí foren detinguts los dos frares ab lo cos del delict.

Mireus á quin punt han arribat.
Fins ells ab ells se roban.

** **

Las últimas geladas han destruit las col·litas de moltas comarcas d' Espanya.

No hi ha qu' espantarse.

Lo govern ja aixeca iglesias, y qui no tinga per menjar podrá ferse un tip... de oracions.

** **

Un periódich de Castelló aconsella á las empresas de toros, balls y teatros, qu' envihin localitats á las sagristías pera que 'ls sermonayres no 'ls fassin la competencia y parlin be de aquellas funcions.

No está mal pensat.

** **

Aquestos dias te de colocarse á Madrit la primera pedra de una nova iglesia.

Y prop de Granada hi ha passat un huracá.

Má negra, filoxera, sequedat, huracans, iglesias...

¡Pobre Espanya!

** **

Segons nos escriuhen de Sabadell, lo dijous sant passá en aquella població un cas molt xocant.

Sembla que al sortir de visitar lo monument dels escolapios (ey! es un dir) hi havia fora alguns jesuitas que si algun xicot se posava la gorra un xich massa aviat, li prenian y li tiravan á un bassal de aygua bruta.

Aixó no fou del agrado de una tal Angeleta, dona d' esgarrapada, que las em-

prengué contra 'l pare Joaquim, á qui plantá las unglas per la fesomia y 's repararen alguns bolets que Deu n' hi doret.

La funció fou gratis y divertí en gran manera als espectadors.

** **

Lo rector de Lorena (Santander) no ha volgut enterrar una dona perque habia tingut un fill natural.

Si aquesta lley s' apliqué als ensotauats... ¡quants ne quedarian per menjar dels corbs!

** **

Una casada de poch á Sabadell volgué anar á confessarse, y tals detallets lo pare confés li preguntá sobre cóm y de quina manera cumplia lo sisé manament ab son marit, que la dona avergonyida se aixecá y tocá 'l dos del tribunal de la penitencia, sens esperar l' absolució y proposantse no tornar may mes per las iglesias.

¡Ajá! Per aquí deuria comensarse y 'ls ensotauats no farian de las sevas.

** **

El Iris de paz, periódich de Huesca, ha sigut excomunicat.

Decididament tothom está mes de sort que LA TRAMONTANA.

** **

Retalls piadosos, sense traduhir, de una carta de Hayas que publica *La Voz Montañesa*, periódich excomunicat de Santander:

«El 19 á las cinco de la tarde falleció un vecino y el cura señaló el dia siguiente para el entierro. A la hora indicada acudió gran gentío á la casa mortuoria para acompañar el cadáver al cementerio, pero el cura no se presentó, y ya al anochecer retiróse el duelo sin poder verificarse el entierro.

»A las ocho de la mañana siguiente presentóse el cura y el cadáver fué conducido en direccion á la iglesia. Cuando llegaba el duelo al pórtico, el párroco preguntó por el alcalde, á pesar de estarle viendo. Este respondió:

«—*Servidor de usted.*

»—Pues ahí le queda á usted ese cadáver.

»Sorprendido el alcalde le preguntó por tres veces si se negaba á darle sepultura, á lo que contestó otras tantas negativamente.

»Entonces la autoridad local dispuso que el cadáver quedase en el pórtico y allí permaneció hasta las doce y media, en cuya hora fué trasladado al calabozo de la cárcel, por no haber otro local donde depositarle.

»Dado parte al gobernador éste ordenó que se diese sepultura al cadáver, para lo cual fué necesario abrir un boquete en la parte norte del cementerio, porque el cura se negó á entregar las llaves.

»Para verificar el entierro tuvo el alcalde que pedir auxilio á la guardia civil.»

Ab *barbians* de sotana com lo pare Bocos y 'l rector de Hayas ab una dotzena d' anys podrá cantarse 'l *gori-gori* á las preocupacions relligiosas.

** **

CANSÓ DEL DRAPAYRE

Ab l'alegría mes gran y tranquilat sens mida, paso aquesta trista vida dormint, rient y cantant.

Ab la saca y un cistell dels portals corro á la vora cridant sempre ab veu sonora ¡qui te draps y ferro vell!.....

Si ningú respon, mon fill ab veu de mitj enfadat diu xisclant: ¡vidre trencat!

y mes fort: ¡pells de cunill!

Y aixis voltant carrerots fins tenir lo sarró plé repetim tots dos: qui te barrets vells y espartenyots!

Y per no allargarho mes; sols si 'ls crido l' atenció los diré, que sempre só un servidor de vostés.

E. FLAQUER

ANUNCIS

Te 'ls parents á Cornellá la noya de ca 'n Benani, y un escribent vol trobá perque 'ls hi fassi baixá sempre qu' ella li demani.

La Tecla busca un marit fabricant de banos bons, per quan tingan relacions que n' hi fassi un de petit.

Q. ROSE

** **

EPITAFIS

Aquí d' enterrarse acaba á un predicadó indecent; va morirse... tot desfent la moral que predicaba.

Aquí jau un soldat vell distingit per netedat; va morirse corsecat de massa llimpiá 'l fusell.

M. RAFAEL

** **

EPIGRAMAS

—¿Qué hi fas, á 'n aquí, Lluís, á la entrada capficat?
—Que 'ls diners m' hi olvidat, y ara torna al tercer pis...
—Si vols jo t' en puch deixar...
—No, gracias, senyora Pona; daré tres pichs á la dona y ella, me 'ls farà baixar.

Eudalt SALA

Deya ahir la Pepa Mús á la pescatera Llenas:
—Noya ¿qué tens aquí, llus?
—No filla, que tinch *morenas*.

RUCH NAVRAT

GEROGLIFICH

VOT X :

'ano

T M A L

a P O B r

:

a

RUCH NAVRAT

SOLUCIONS

Á LAS CATORCIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA: Ca-ta-la-na